

heller ikke mener, at der er nogen trussel, der nødvendiggør et missilforsvar i dag.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nej, men risikoen er jo, at der kommer en trussel, hvis vi får startet et nyt oprustningskapløb. Nu har Hr. Jeppe Kofod flere gange sagt, at der ikke var nogen eksperter, der mente, at der var en trussel mod Thule. Men på den høring, der blev holdt sidste år i Folketinget, sagde en af de fremmeste eksperter i verden, den britiske ekspert Sir Timothy Garden – og nu citerer jeg fra Informations tillæg om hele missilskjoldet: Thule vil på et tidligt tidspunkt i en konflikt blive angrebet. Normalt fjerner man først øjnene i et system.

Det var altså den ekspertudtalelse, som man indhentede på Folketingets høring sidste år. Så jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan hr. Jeppe Kofod kan fastholde, at der ikke skulle være nogen eksperter, der mener, at der er en trussel for Thule.

Og så forstår jeg stadig ikke, hvad det er, der gør, at Socialdemokraterne mener, det er nødvendigt at sige ja nu. Hvorfor vil man ikke vente på de diskussioner, man har i Europa, og den vurdering, man skal have i Europa om, hvad man mener, der bedst vil kunne bidrage til verdensfreden, i stedet for at løbe den meget store risiko for oprustning nu?

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg ville være fuldstændig enig med fru Line Barfod, hvis det var sådan, at det her missilforsvar blev deployeret i koldkrigstiden, og Thule skulle indgå som en del af det. Det er klart, at så ville det uden tvivl være et mål. Men det er jo ikke det, der er tilfældet i dag.

Kl. 17.20

Jeg må stadig vende tilbage til, at jeg anser det som højst usandsynligt, at det her missilforsvar overhovedet skulle være nødvendigt, altså at det skulle være et svar på de trusler. Hvis man anstrenger sig, kan man imødegå truslerne på andre måder, og så er den der ikke, og så kommer truslen heller ikke, og det er det, jeg synes er vigtigt at understrege. Så det er vores klare holdning.

Fru Line Barfod spørger til, hvorfor vi skal tage stilling til det her. Vi tager ikke stilling til, om vi synes, missilforsvaret er en god løsning på verdens problemer. Vi tager stilling til den real-

politiske situation, der er, nemlig at USA vil deployere et missilforsvar under alle omstændigheder, uanset om vi siger ja eller nej til at udskifte noget computerudstyr i Thuleradaren.

Det er det, der er sagens kerne, og så er spørgsmålet, hvordan vi bedst påvirker dagsordenen globalt i de her sikkerhedspolitiske spørgsmål. Er det ved at sige nej til amerikanernes ønske med Thule, eller er det ved at sige ja?

Vi har sagt, at det jo først og fremmest er en dialog mellem Grønland og den danske regering, der er forudsætningen, for alt andet lige ligger Thuleradaren jo i Grønland, så Grønland har selvfølgelig en hel naturlig interesse og en hel naturlig andel i at skulle give det svar. Det er der ingen som helst tvivl om. Vi mener ikke, at det kan gives uden forståelse med Grønland.

Hvis de når frem til enighed, vil vi også bakke op bag et positivt svar på amerikanernes henvendelse, men det betyder jo ikke, at vi har sagt ja til, at missilforsvarssystemet som sådan er en god idé for Danmark eller for andre i Europa. Det er en diskussion, vi kommer tilbage til, og der vil jeg gerne melde, at jeg synes, det vigtige er, at sådanne systemer jo skal begrænses og ledsages af traktater og aftaler, der gør, at man ikke starter nye rustningskapløb, og den bekymring har vi med hensyn til den nuværende amerikanske regering, altså om den er villig til det.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Det, der får mig på talerstolen tredje gang, er, at det er ved at lykkes venstrefløjen og Socialdemokratiet at tale sig frem til, at der ikke er nogen trussel. Nordkorea har kapacitet til at kunne sende ballistiske missiler meget langt. De har atomkapacitet, og de har vist viljen til at ville sælge til højstbydende. Iran har klare ambitioner på området, og eksperterne siger også, at det er et spørgsmål om tid. Pakistan har et meget ustabil styre, som vi i dag er glade for at arbejde sammen med, men vi kan risikere, at det på et tidspunkt kan vende. Både Iran og Pakistan har stærke fundamentalistiske kræfter, som ville kunne være potentielle samarbejdspartnere med terrorister. Rusland har et stort arsenal af gammel teknologi, hvor der er organiseret kriminalitet. Vi skal gøre, hvad vi kan for at samarbejde med Rusland.

Men der er dog alligevel en række scenarier, der vil kunne vise en trussel i fremtiden. Det er jo fremtidens trussel, vi skal forberede et missil-